

De sempre s'havia dit que es podia parlar de tot...

written by Redacció Unilateral | 20 de desembre de 2018

El gener de 2018 na Carme Forcadell va fer balanç de la seva darrera legislatura al Parlament de Catalunya, i va anunciar que no repetiria com a Presidenta del Parlament. Un any després, pràcticament, aquesta presidenta del Parlament de Catalunya és a la presó, com una delinqüent més. Això és així des del 23 de març de 2018, a instàncies del jutge del Tribunal Suprem, Pablo Llarena.

Ara, a través de la BBC, Forcadell ha fet unes declaracions prou clares: “El meu deure és defensar la sobirania del Parlament”.

El Parlament de Catalunya, com a cambra parlamentària, de la qual com a presidenta només en dirigia els debats, per ella era i és un lloc on es poden manifestar i deliberar tot tipus de qüestions, per iniciativa política del grups parlamentaris que han obtingut representació per part del poble.

Carme Forcadell viu amb abnegació els seus llargs dies de presó, i com manifesta en aquest reportatge de la BBC, si “saps que ets innocent” encara és més difícil de suportar. La seva esperança està posada en les instàncies judicials europees, per la via de la protecció dels drets fonamentals i les llibertats públiques. Serà una batalla legal lenta i d'eficàcia dubtosa, com sempre passa en aquests procediments. Mentrestant, pateix per la seva família i la seva mare, en especial.

A aquesta presa política, el sistema judicial espanyol li demana disset anys de reclusió, de manera que amb 63 anys, això li suposa una expectativa certament gens falaguera. Tot i que el que més li preocupa és el patiment de la seva família més propera per raó del seu engarjolament totalment

desproporcionat.

Si al Parlament de Catalunya “hi ha una majoria parlamentària que ha estat elegida en unes eleccions lliures i democràtiques i vol parlar sobre” el futur polític del nostre país, explica Forcadell, el que havia de fer, amb convicció, és “defensar la sobirania del Parlament, la llibertat d’expressió, el pluralisme polític i el dret d’iniciativa dels diputats”.

La BBC fa d’altaveu d’una situació realment preocupant dins d’un país de la Unió Europea: el moderador d’un debat és el responsable del que es parla en aquest debat. La funció de Carme Forcadell com a presidenta de la càmera catalana va ésser senzilla i ferma, permetre discutir, proposar i , en definitiva, legislar, sobre el que els grups parlamentaris pretenien desenvolupar d’una manera oberta i transparent, ja que així ho van defensar a les eleccions i d’on van treure el suport popular, de forma democràtica.

La culminació d’aquests debats va suposar un exercici únic, en termes democràtics: les normes que van permetre el referèndum d’autodeterminació de l’1 d’octubre de 2017 i la previsió legal, de dret, pel cas de que el recompte electoral donés la victòria a la constitució d’un estat en forma de república per al poble català. D’ambdues, ara en queda la norma suprema, la segona o Llei 20/2017, del 8 de setembre, de transitorietat jurídica i fundacional de la república (DOGC núm. 7451A de 8/9/2017).